

**การนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของ
เทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา**
**Implementation of The Municipality's Decentralized Public Administration
Policy Chachoengsao Municipality Chachoengsao Province**

จตุภัทร ชีรวินิจ

Juitpathara Chiravinich

สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Development Administration, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

E-mail: Juitpathara.c@gmail.com

Received: 2023-05-25; Revised: 2023-06-26; Accepted: 2023-06-27

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา และ 2) ปัจจัยการนำนโยบาย ด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาล เมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 206 ตัวอย่าง ใช้สูตรการคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสำเร็จของการนำนโยบาย ด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีผลสำเร็จของการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 2) ระดับปัจจัยการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีปัจจัยขององค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านโครงสร้าง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านสถานที่ตามลำดับ

คำสำคัญ: การนำนโยบาย, การกระจายอำนาจ, การจัดบริการสาธารณะ

Abstract

The objective of this study was to study 1) the level of success in implementing the municipality's decentralized public administration policy Chachoengsao Municipality Chachoengsao Province and 2) the factors in implementing the policy of decentralization of public administration of the municipality of Chachoengsao Province. This research was quantitative. The population used in this research were civil servants and officers of Chachoengsao Municipality, Chachoengsao Province. The sample group used in this research consisted of 206 samples. The statistics used in the data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that: 1) the success of implementing the policy of decentralization of public administration of the municipality of Chachoengsao Province. There has been a successful implementation of the policy on decentralization of public administration of the municipality. Overall, it's at a high level. When considering each aspect, it was found that the average was at a high level in all aspects. in descending order, namely management and conservation. Natural resources and the environment with the highest standard, followed by commercial investment promotion planning and tourism. The aspect with the minor average was religion, art and culture, customs, and local wisdom. 2) The level of the implementation of the decentralized public administration policy of the municipality of Chachoengsao Province found that in Chachoengsao Municipality Chachoengsao Province, there are factors of the organization as a whole at a high level. When considering each aspect, it was found that the average was at a high level in all aspects. From highest to lowest, the budget was the highest average, followed by the structure. The element with the least mean was the location side, respectively.

Keywords: Policy Implementation, Decentralization, Public Service Arrangement

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2550 บัญญัติไว้ใน หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 281- มาตรา 283, มาตรา 287, มาตรา 289 - มาตรา 290 (สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และเผ่าพันธ์ ขอบน้ำตาล, 2552) ได้กำหนดแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดินที่ให้ กระจายอำนาจการบริหารราชการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รวมถึงการจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้

การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพโปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดหน้าที่การให้บริการสาธารณะที่ถ่ายโอนจากส่วนราชการต่าง ๆ ที่การกิจนั้น ๆ เป็นนโยบายของรัฐบาลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการถ่ายโอนอำนาจและหน้าที่ใน การจัดบริการสาธารณะและเปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้สามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่ระบุไว้ในกฎหมายกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ รัฐมอบอำนาจหน้าที่บางอย่างในการทำบริการสาธารณะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของราชการบริหารส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่นให้ท้องถิ่นรับไปดำเนินการด้วยงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นเอง ซึ่งเทศบาลถือว่าเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นรุ่นแรกสุดในสมัยการปกครองในระบอบประชาธิปไตย คือ มีการตราเป็นพระราชบัญญัติเทศบาลเมือง พ.ศ. 2476 และมีการตั้งชุมชนเมือง 44 แห่งขึ้นเป็นเทศบาลครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2496 หลังจากนั้นก็มีมีการตั้งเทศบาลเพิ่มขึ้น และมีการตราพระราชบัญญัติเทศบาลอีกครั้งใน พ.ศ. 2496 จากนั้นได้มีการปรับปรุงแก้ไขไปเรื่อยมา จนกระทั่งถึงปัจจุบัน เทศบาลจึงเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นของภาครัฐที่จะต้องนำนโยบาย การให้บริการสาธารณะที่ถ่ายโอนจากส่วนราชการต่าง ๆ ไปปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องจัดทำภายในเขตเทศบาลของตนแต่ตามข้อเท็จจริงที่พบ มีความไม่ชัดเจนและปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจ และพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บางแห่งยังไม่มีความพร้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และ กอบกุล ราชะนาคร, 2552) ดังนั้น ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ให้มีศักยภาพในกระบวนการกำจัดขยะนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้หากไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายและประชาชนซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องกันกับปัญหานี้โดยตรงการให้ความสำคัญกับประเด็นการมีส่วนร่วมของ ผู้อาศัยจะทำให้ปัญหาขยะน้อยลงและการจัดการขยะก็จะประสบผลสำเร็จต่อไปในอนาคต

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าเทศบาลเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นหน่วยงานหนึ่งของรัฐบาลที่ต้องการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามที่รัฐบาลมุ่งหวังไว้ แต่การนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ หรือแม้แต่นโยบายอื่น ๆ ไปปฏิบัติของเทศบาลที่ผ่านมายังไม่เกิดผลสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพประสิทธิผลเท่าที่ควร จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงระดับผลสำเร็จและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจว่าการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีผลสำเร็จหรือไม่อย่างไรและมีปัจจัยขององค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. เพื่อศึกษาปัจจัยการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

ขวลิต สละ (2556) ได้ให้ความหมายของการบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่จะกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ กิจกรรมดังกล่าวนี้เป็นบริการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำขึ้น หรือจัดให้มีหรือมอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั่นเอง ซึ่งบริการสาธารณะในกรณีหลังนี้เป็นการที่ต้องการของประชาชนในท้องถิ่น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อยู่ในฐานะที่จะจัดทำได้เอง จึงได้มอบหมายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนดังกล่าว แต่กิจกรรมดังกล่าวนี้จะต้องเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เช่น การเก็บขยะมูลฝอย การดำเนินงานสระว่ายน้ำ หรือการขนส่งสาธารณะ

สรุปได้ว่า การให้บริการสาธารณะ หมายถึง การบริการสาธารณะแก่ประชาชนโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนองความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวมการเข้าถึงบริการได้ อย่างสะดวกโดยคำนึงถึงลักษณะที่ตั้ง การเดินทาง ความสะดวกสบายและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งบริการเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยุติธรรม ทุกคนได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน ต้องเป็นกิจการที่รัฐจัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนร่วมของประชาชน บริการสาธารณะจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะประโยชน์และเป็นกิจกรรมหรือบริการที่จัดให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมและตรงตามความต้องการของประชาชน

แนวคิดเกี่ยวกับตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Pressman and Wildavsky (1973 อ้างถึงใน ศิริพร เขียวใสว, 2550) ที่ได้ทำการศึกษาปัญหาการนำนโยบายการสร้างงานให้ชนกลุ่มน้อยไปปฏิบัติในปี ค.ศ. 1973 เขาได้นิยาม การนำนโยบายไปปฏิบัติว่า หมายถึง ระดับการเกิดขึ้นของผลนโยบายที่คาดคะเนไว้ และการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจได้รับการมองว่าเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมาย ที่กำหนดไว้กับปฏิบัติการทั้งหลายที่มุ่ง (eared) ไปสู่การกระทำให้บรรลุผล การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ความสามารถที่จะจัดการและประสานสิ่งที่จะเกิดขึ้นมาภายหลังในลักษณะที่เป็นลูกโซ่เชิงสาเหตุ และผลทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา

วรเดช จันทรศร (2548) ให้ความเห็นถึงตัวแบบในการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติว่าการศึกษานโยบายการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการแสวงหาวิธีการและแนวทาง เพื่อปรับปรุงนโยบายแผนงานและการปฏิบัติให้ดีขึ้น โดยได้เสนอตัวแบบหรือแนวทางการศึกษาที่พิจารณาเห็นว่าสำคัญและมีประโยชน์ โดยแต่ละตัวแบบมีการมุ่งเน้นฐานคติหรือแนวทางที่อาจหรืออำนวยความสะดวกการสร้างความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติที่แตกต่างกันไป คือ 1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model) เป็นตัวแบบที่เน้นประสิทธิภาพในการวางแผนและการควบคุม (Planning & controlling system) กล่าวคือ หน่วยงานที่รับผิดชอบบริหารนโยบายจะต้องมีการกำหนดภารกิจ วัตถุประสงค์กลยุทธ์และเป้าหมายในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนพร้อมทั้งการมอบหมายงานแก่

ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสร้างระบบในการวัดผลการดำเนินงาน การให้รางวัลตอบแทน และการลงโทษที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน ปัจจัยดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

แนวคิดการปกครองส่วนท้องถิ่น

Wit (1967) นิยามว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอื่นมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาล มีอำนาจในการตัดสินใจและบริหารงานภายในเขตอำนาจของตน

ปรีณพร ทวีสุข (2553) นิยามว่า "การปกครองส่วนท้องถิ่น" เป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐ และโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเองได้

แนวคิดการกระจายอำนาจ

ปรีณพร ทวีสุข (2553) กล่าวว่า การกระจายอำนาจ (Deconcentrating) เป็นหลักการอย่างหนึ่งของการจัดระเบียบการปกครองประเทศ โดยมีหลักการสำคัญ คือ เป็นการโอนอำนาจปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการเองโดยอิสระพอสมควร ภายใต้ข้อบัญญัติแห่งกฎหมาย การกระจายอำนาจทำให้เกิดการจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น ทำให้เกิดการปกครองท้องถิ่นในการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยใช้หลักการรวมอำนาจ (Centralization) ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง หลักการแบ่งอำนาจ ได้แก่ การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและหลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) ได้แก่ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการกระจายอำนาจจึงจำเป็นต้องอธิบายหลักการรวมอำนาจและหลักการแบ่งอำนาจ

ปรมินทร์ กองพล (2547) ได้กล่าวถึง ลักษณะสำคัญการแบ่งอำนาจปกครอง มีดังนี้ คือ

1. ต้องมีรัฐบาลซึ่งเป็นการบริหารราชการส่วนกลาง ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองทั่วทั้งประเทศ ถือว่าการแบ่งมอบอำนาจให้แก่ส่วนภูมิภาคเป็นกระบวนการหนึ่งของการรวมอำนาจปกครอง
2. มีหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของส่วนกลางส่งออกไปปฏิบัติหน้าที่ซึ่งให้ประจำอยู่ตาม เขตการปกครองในส่วนภูมิภาคทุกแห่ง เช่น ภาค มณฑล จังหวัด อำเภอ กิ่งอำเภอ ตำบล และ หมู่บ้าน เป็นต้น ซึ่งส่วนกลางเป็นผู้แต่งตั้งถอดถอนและบังคับบัญชา
3. ส่วนกลางแบ่งและมอบอำนาจในการบริหารงานบางส่วนบางเรื่อง โดยแบ่งมอบอำนาจไปให้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวแทนของส่วนกลาง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำอยู่ตามเขต การปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ มิได้ตัดอำนาจจากส่วนกลางอย่างเด็ดขาด แต่ส่วนกลางต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเจ้าหน้าที่ส่วนภูมิภาคด้วย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ คือ บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 206 คน โดยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการเก็บข้อมูลที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 จากการใช้สูตรการคำนวณของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้น นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ โดยแบ่งข้อคำถามทั้งหมดเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้าง ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ จำนวน 25 ข้อ โดยเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert) เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วใช้คะแนนเฉลี่ยของประชากรแบ่งเป็น 5 ระดับ โดยผู้ศึกษาได้กำหนดการแปลความหมายของปัจจัย โดยใช้เกณฑ์ของ Best (1981)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการนำนโยบาย ด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน 27 ข้อ โดยเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ต (Likert)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 206 ชุด เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้
2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเองทั้งหมดในเดือนกันยายน จนถึงเดือนพฤศจิกายน

3. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง กรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของประชาชนมาประมวลผลวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติมาประมวลผลวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าสถิติความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (standard Deviation) เพื่อนำไปวิเคราะห์กับแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐานหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เกี่ยวกับระดับปัจจัยการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ และระดับผลสำเร็จของการนำนโยบาย ด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ระดับผลสำเร็จในการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทราจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสำเร็จของการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มี 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลสำเร็จของการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ โดยภาพรวม

รายการ	ระดับผลสำเร็จ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.91	0.74	มาก
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.84	0.51	มาก
3. ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย	3.84	0.59	มาก
4. ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว	3.95	0.55	มาก

รายการ	ระดับผลสำเร็จ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4.00	0.74	มาก
6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.74	0.88	มาก
รวม	3.88	0.35	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีผลสำเร็จของการดำเนินงานนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.88) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.00) รองลงมา ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ($\bar{X}$ = 3.95) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X}$ = 3.74) ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ระดับปัจจัยการดำเนินงานนโยบายด้านการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการดำเนินงานนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการ สาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้าง ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่และด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและ เครื่องใช้ ใช้การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยการดำเนินงานนโยบายด้านการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ โดยภาพรวม

รายการ	ระดับปัจจัย		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านโครงสร้าง	3.94	0.62	มาก
2. ด้านบุคลากร	3.83	0.80	มาก
3. ด้านงบประมาณ	4.05	0.63	มาก
4. ด้านสถานที่	3.73	0.87	มาก
5. ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้	3.78	0.45	มาก
รวม	3.87	0.38	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความคิดเห็นว่าเป็นเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีปัจจัยขององค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมา ด้านโครงสร้าง ($\bar{X} = 3.94$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านสถานที่ ($\bar{X} = 3.73$)

อภิปรายผล

1. ระดับผลสำเร็จของการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษา ความเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริม การลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า เทศบาลเมือง ฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีผลสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ไปปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านการวางแผนการส่งเสริม การลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงกรด สุชะคุงคะ (2551) ศึกษาเรื่องการนำนโยบายการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติ กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบางละมุง ซึ่งพบว่า เทศบาล ตำบลบางละมุง มีการนำนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 4 ด้านไปปฏิบัติ ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและ การรักษา ความสงบเรียบร้อย และด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ

1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาลมีการจัดบริการด้านการคมนาคมและ การขนส่ง (ทางบกและทางน้ำ) เพื่อความสะดวก แก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เทศบาลมีการ จัดบริการด้านการผังเมืองเพื่อความน่าอยู่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลมีการจัดบริการด้าน สาธารณูปการ (การจัดให้มีการควบคุมตลาด) เพื่อความสะดวกเรียบร้อยในท้องถิ่น ตามลำดับ ทั้งนี้เป็น เพราะในเขตเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีการกำหนดนโยบายการจัดทำบริการสาธารณะ เกี่ยวกับงานพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญและมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของ ประชาชนในเขตเทศบาล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิรักษ์ ประจักษ์กุล (2552) ศึกษาเรื่องการดำเนินงาน ตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน รัฐควรมีการเพิ่มงบประมาณในด้าน โครงสร้างพื้นฐานเพื่อก่อสร้างถนนที่ ได้มาตรฐาน

1.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาลมีการจัดบริการด้านการ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เทศบาลมีการจัดบริการ

ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อให้แก่ประชาชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลมีการจัดบริการด้านการส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชนในท้องถิ่น ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในเขตเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เห็นความสำคัญของการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโยชิตา นิมิโตคานันท์ (2555) ได้ศึกษาการนำนโยบายการกระจายอำนาจทาง การจัดการบริการสาธารณะไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการบริการสาธารณะไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสำเร็จในการนำนโยบาย การกระจายอำนาจทางการจัดการบริการสาธารณะไปปฏิบัติในทุกคนอยู่ในระดับมากมีการนำนโยบายด้านโครงสร้างไปปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสถานที่ และน้อยที่สุดคือ ด้านงบประมาณ ตามลำดับ และผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดการบริการสาธารณะไปปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นโยบายที่มีผลสำเร็จมากที่สุดคือ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต รองลงมาคือ ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย และน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ตามลำดับ

1.3 ด้านการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาลมีการจัดการด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ให้แก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เทศบาลมีการจัดการด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และความเป็นระเบียบของบ้านเมือง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลมีการจัดการด้านส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ในเขตเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีความตระหนักถึงให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบสังคมและรักษาความเรียบร้อย การมีสวัสดิภาพความปลอดภัย และความเป็นระเบียบของสังคม ด้วยการส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของยงยุทธ ทิพย์วัฒน์ (2551) การวิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันปัญหาและความสำเร็จของการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นของฝ่ายบริหาร กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเขตอำเภอวังขุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินการตามภารกิจที่มีการกระจายอำนาจให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอวังขุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า มีการดำเนินการตามภารกิจที่มีการกระจายอำนาจแล้ว คิดเป็นร้อยละ 93.96 และยังไม่มีการดำเนินการคิดเป็นร้อยละ 6.04 ปัญหาของการดำเนินการตามภารกิจที่มีการกระจายอำนาจ ให้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอวังขุรี จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ปัญหาของการดำเนินการตามภารกิจที่มีการกระจายอำนาจในภาพรวม ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีจำนวน คำตอบ 113 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 35.99 (2) ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีจำนวนคำตอบ 95 คำตอบ

1.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาลมีการจัดการด้านกิจการเกี่ยวกับการพาณิชยกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เทศบาลมีการจัดการตลาดท่าเทียบเรือและท่าข้าม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลมีการส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร

และกิจการสหกรณ์ ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในเขตเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจชุมชน และกิจการสหกรณ์ด้วย การส่งเสริมอาชีพ การจ้างงานในชุมชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงานด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ยกรรม และการท่องเที่ยว รัฐควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดหาวิทยากรให้ความรู้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของท้องถิ่น

1.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาลมีการจัดบริการด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา เทศบาลมีการจัดบริการด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในเขตเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เห็นถึงความสำคัญต่อการส่งเสริมและสนับสนุนแรงจูงใจให้ประชาชนร่วมมือในการลดภาวะโลกร้อนด้วยการหันมาใช้พลังงานทดแทน และมีการส่งเสริมในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิรักษ์ ประจกุล (2552) ศึกษาเรื่องการดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งพบว่า การดำเนินงาน ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐควรสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.6 ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาลมีการจัดบริการด้านส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เทศบาลมีการจัดบริการด้านการปกป้องคุ้มครอง ควบคุม ดูแลรักษาโบราณสถานโบราณวัตถุ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลมีการจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในเขตเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมบำรุงรักษาศิลปะวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และเผ่าพันธ์ ขอบน้ำตาล (2552, น. 166-172) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ในหมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 289 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

2. ระดับปัจจัยขององค์กรในการนโยบายนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งประกอบไปด้วยสมรรถนะขององค์กรทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้าง ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ พบว่า เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีสมรรถนะขององค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ได้แก่ ด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านโครงสร้าง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านสถานที่ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร พิริยวิรุตร์ (2555) การนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะขององค์กร ประกอบด้วย ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง และด้านโครงสร้างและด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันใน ระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1 ด้านโครงสร้างในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาล มีการกำหนดรูปแบบการปฏิบัติงานให้ประสานงานกันทุกฝ่ายงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เทศบาล มีการกำหนดโครงสร้างหลักของหน่วยงานเพื่อปฏิบัติการกิจการจัดการบริการสาธารณะ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โครงสร้างองค์กร มีระบบการบริหารงานที่เหมาะสมในการจัดตั้งเป็นเทศบาล ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การกำหนดนโยบายด้านโครงสร้างหลักของหน่วยงานของเทศบาลมีความชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภิรมย์พร ไชยยนต์ (2557) ศึกษาเรื่อง การกระจายอำนาจ การปกครองท้องถิ่น: ศึกษากรณีการปกครอง ตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในระดับจังหวัด ผลการศึกษาพบว่าการปกครองท้องถิ่นไทยมีปัญหาด้านโครงสร้างที่ทับซ้อนกัน

2.2 ด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ บุคลากรของเทศบาล ได้รับ การเพิ่มพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา บุคลากรของเทศบาล มีศักยภาพบูรณาการใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาใช้ในการปฏิบัติงานบริการสาธารณะอย่างเต็มที่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บุคลากรของเทศบาล มีความรู้ความสามารถเหมาะสม ในการปฏิบัติงาน ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เทศบาลมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคลากรจึงมีความสำคัญและต้องเป็น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเรื่องการบริหาร ต้องเป็นผู้มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อสร้างสรรค์สังคมให้มีคุณภาพและคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพร พิริยวิรุตร์ (2555) การนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะขององค์กร ประกอบด้วย ปัจจัยโครงสร้าง ปัจจัยบุคลากร ปัจจัยงบประมาณ ปัจจัยสถานที่ และปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนํานโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในภาพรวมไปปฏิบัติ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง และด้านโครงสร้างและด้านสถานที่ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาล มีการเตรียมการวางแผนความพร้อมในเรื่องของงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เทศบาลมีการวางแผนเตรียมการแก้ไขปัญหาทางงบประมาณ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลสามารถใช้จ่ายงบประมาณดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมาย ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่านโยบายด้านงบประมาณของเทศบาลมีระบบการบริหารการเงินและงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินโครงการ และเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติภารกิจการจัดบริการสาธารณะซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ William (1971 อ้างถึงใน จุมพล หนีพานิข, 2549) กล่าวว่า เป็นการวัดความสามารถขององค์การจากงบประมาณ โดยเฉพาะทัศนคติในเรื่องการ ใช้ดุลยพินิจของการเสี่ยงของงบประมาณการปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่จะมีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย

2.4 ด้านสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาล มีพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น การจัดลานกิจกรรมนันทนาการ และสวนสาธารณะในชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา สถานที่ตั้งของ เทศบาลมีความเหมาะสมสะดวกต่อการให้ประชาชนมาใช้บริการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาลมีการเตรียม พร้อมสำรวจพื้นที่ในการจัดทำบริการสาธารณะ ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สถานที่ตั้งของเทศบาลอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมสามารถจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ในพื้นที่ ให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รณชัย หมั่นวงศ์ (2550) วิจัยเรื่อง การประเมินนโยบายการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษาเทศบาลนครพิษณุโลก พบว่าหน่วยงานผู้ถ่ายโอนภารกิจ และหน่วยงานผู้รับการถ่ายโอนภารกิจ มีความสามารถในการดำเนินการตามประเด็นการประเมินในด้านบริบทของนโยบายตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจในนโยบายของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ และสถานที่ที่ใช้ดำเนินนโยบายให้บรรลุเป้าหมายสนองต่อความต้องการของประชาชน

2.5 ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ เทศบาล มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา เทศบาล มีการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติการจัดบริการสาธารณะ ให้แก่ทุกฝ่ายในเทศบาล ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เทศบาล มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน การจัดบริการสาธารณะ อย่างเพียงพอ ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เทศบาลมีการกำหนดนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้อย่างรอบคอบรัดกุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โยชิตา นิเมโทคานันท์ (2555) ได้ศึกษาการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับผลสำเร็จในการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติ ในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย ด้านโครงสร้าง ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านสถานที่ และ

ด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ ในภาพรวมมีด้านบุคลากร ด้านสถานที่ และด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ และเครื่องใช้ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับสูง มีคนโครงสร้าง และด้านงบประมาณ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา การนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาล ไปปฏิบัติ เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยขอเสนอแนะความคิดเห็นที่ได้จากผลการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา และปรับปรุงการปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในเขตเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสำเร็จของการนำนโยบายด้านการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสาธารณะของเทศบาลไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ปัจจัยโครงสร้าง

1.1 ควรมีการกำหนดโครงสร้างให้มีความชัดเจนทั้งด้านการบริหารและการบังคับบัญชา อย่างเหมาะสม เพื่อให้มีการประสานงานกับทุกฝ่ายงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปฏิบัติหน้าที่ที่สอดคล้องกับนโยบาย

1.2 กำหนดให้มีมาตรการป้องกันและป้องปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ อย่างจริงจังและเกิดผลอย่างแท้จริงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน ตลอดจนให้ความสำคัญกับกระจายอำนาจในการตัดสินใจสั่งการเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว และมีขั้นตอนหรือกระบวนการที่ไม่สลับซับซ้อน

1.3 กำหนดให้มีการประสานงานทั้งด้านการบริหาร ด้านการกระจายงบประมาณรวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการดำเนินงานของเทศบาลระหว่างเทศบาลกับผู้นำชุมชนและประชาชน ด้วยการจัดทำแผนชุมชนเพื่อเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมรู้ร่วมคิด ร่วมกันทำ และร่วมกันตัดสินใจในนโยบายต่าง ๆ ของเทศบาล

2. ปัจจัยบุคลากร

2.1 กำหนดคุณลักษณะของบุคลากรควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีจิตสาธารณะมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม จะเป็นการสร้างสรรคสังคมให้มีคุณภาพและคุณธรรม มีความโปร่งใสและเป็นธรรม ซึ่งจะเป็นการมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะและนำศักยภาพของบุคลากรมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่อันจะนำไปสู่การยอมรับและเชื่อถือจากสังคม

2.2 บุคลากรควรมีจำนวนที่เพียงพอครอบคลุมการให้บริการสาธารณะ และสามารถรองรับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

3. ปัจจัยงบประมาณ

3.1 จัดให้มีระบบการบริหารการเงินและงบประมาณที่เพียงพอและเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติภารกิจการจัดบริการสาธารณะ ควรมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ เพื่อใช้กำกับดูแลส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดบริการตามมาตรฐานที่กำหนด และเพื่อใช้งบประมาณเป็นเครื่องผลักดันงานลงไปให้ถึงมือประชาชน

3.2 สนับสนุนให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และประชาชนสามารถมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้นใน การตรวจสอบ และวิเคราะห์การเสนอของงบประมาณและการใช้งบประมาณ

4. ปัจจัยสถานที่

4.1 ในการให้บริการแก่ประชาชนควรมีการกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมซึ่งจะสามารถจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง

5. ปัจจัยวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้

5.1 ควรมีการจัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านการบริการสาธารณะ ให้เพียงพอ

5.2 ควรมีการควบคุมการใช้งานวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ให้เป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5.3 ควรมีการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้สำนักงาน รวมถึงระบบ การบริหารจัดการการบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตัวแบบอื่น ๆ ที่จะมีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

2. ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ เพื่อให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ในการเสริมสร้างสมรรถนะขององค์กร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการขยายแนวคิดใน การศึกษาวิจัยให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ในอันจะเป็นประโยชน์สำหรับการวางแผนการนำนโยบายการกระจายอำนาจทางการจัดบริการสาธารณะ

เอกสารอ้างอิง

- ชลิต สละ. (2556). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารงานงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จตุพร พิริยวิรุฒ. (2555). *การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลในอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จุมพล หนิมพานิช. (2549). *การวิเคราะห์นโยบาย: ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง*. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทรงกลด สุขะตุงคะ. (2551). *การนำนโยบายการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปปฏิบัติของเทศบาลตำบลบางละมุง* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์ และกอบกุล รายะนาคร. (2552). *การขับเคลื่อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการจัดการบริการสาธารณะที่ดี*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- ปวีณพร ทวีสุข. (2553). *การนำนโยบายการกระจายอำนาจการคลังสู่ท้องถิ่นไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม* (ภาคานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

- ปรมินทร์ กองพล. (2547). *การกระจายอำนาจทางการคลังสู่ท้องถิ่น: ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านดง และองค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุขสำราญ อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรเดช จันทรศร. (2548). *การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สหายบล็อก.
- ศิริพร เขียวไสว. (2550). *การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลวังยาง จังหวัดสุพรรณบุรี* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยงยุทธ ทิพย์วัฒน์. (2551). *สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความสำเร็จในการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่นของฝ่ายบริหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบล อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โยชิตา นิमितโกคานันท์. (2555). *การนำนโยบายการกระจายอำนาจทาง การจัดบริการสาธารณะไปปฏิบัติในเขตเทศบาลตำบล อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม* (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รณชัย หมิ่นวงศ์. (2550). *การประเมินนโยบายการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกรณีศึกษาเทศบาลนครพิษณุโลก*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สมชาย พงษ์พัฒนาศิลป์ และเผ่าพันธุ์ ขอบน้ำตาล. (2552). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550*. กรุงเทพฯ: เจริญรัฐ.
- สุทธิรักษ์ ประจงกุล. (2552). *การดำเนินงานตามแผนการกระจายอำนาจการปกครอง ส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดกาฬสินธุ์* (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Wit, D. (1967). *A Comparative Survey of Local govt and Administration*. Bangkok: Kurusapha Press.